

HØJESTERETS DOM

afsagt tirsdag den 15. april 2014

Sag 207/2013

(1. afdeling)

Yupex Trading A/S

(advokat Jakob Krogsøe)

mod

Skatteministeriet

(kammeradvokaten ved advokat David Auken)

I tidligere instans er afsagt dom af Vestre Landsrets 8. afdeling den 1. juli 2013.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Poul Søgaard, Jytte Scharling, Hanne Schmidt, Lars Hjortnæs og Kurt Rasmussen.

Sagen er behandlet skriftligt, jf. retsplejelovens § 387.

Påstande

Appellanten, Yupex Trading A/S, har gentaget sin påstand.

Indstævnte, Skatteministeriet, har påstået stadfæstelse.

Anbringender

Yupex Trading A/S har for Højesteret anerkendt, at den afgiftspligtige værdi skal beregnes med udgangspunkt i handelsprisen for en tilsvarende bil, dvs. en autocamper. Selskabet har fastholdt, at der ikke skal ske fradrag for en skønnet restværdi af beboelsesindretningen, fordi beboelsesindretningen netop indgik i afgiftsgrundlaget ved indregistreringen i 2004 af autocamperen.

Yupex Trading har supplerende anført, at der alene skal ske fradrag for kilometerstand, jf. § 10 i den dagældende værdiansættelsesbekendtgørelse fra 2006, og dette fradrag kan højst udgøre 18.800 kr. Der er ingen støtte i bekendtgørelsens ordlyd for, at det er hele afvigelsen, der skal beregnes fradrag for, hvis kilometertallet afviger med mere end 10 pct. Dette bekræftes også af, at Skatteministeriet i marts 2013 kort før hovedforhandlingen for landsretten fandt behov for at ophæve bekendtgørelsen fra 2006 og udstede en ny bekendtgørelse. I den nye bekendtgørelse er § 10 afløst af § 29, hvor det er angivet, at en eventuel regulering sker med hele fravigelsen. Der er ikke tale om en præcisering, men derimod om en egentlig ændring, der først kan få virkning fra den nye bekendtgørelses ikrafttræden.

Skatteministeriet har supplerende anført, at det aldrig har været hensigten med § 10, stk. 1, i bekendtgørelsen fra 2006, at der skulle være tale om et bundfradrag på 10 pct. Samtlige ”overkørte kilometer” i forhold til normalkilometertallet har betydning for værdiansættelsen af et brugt køretøj. Denne fortolkning er fulgt ved SKAT’s faste praksis, og retstilstanden blev for klarhedens skyld præciseret med § 29 i bekendtgørelsen fra marts 2013.

Supplerende om retsgrundlaget

Bekendtgørelse nr. 230 af 22. marts 2006 om værdiansættelse af motorkøretøjer mv. blev ophævet ved bekendtgørelse nr. 350 af 25. marts 2013 om registreringsafgift. Denne bekendtgørelse er senere erstattet af bekendtgørelse nr. 879 af 1. juli 2013 om registreringsafgift. Det hedder i de enslydende bestemmelser i § 29, stk. 1, i de to bekendtgørelser:

”Der beregnes et standardtillæg eller standardfradrag til den afgiftspligtige værdi af en person- eller varebil, hvis det antal kilometer, bilen har kørt, fraviger fra det normale antal som angivet i stk. 3 med mere end 10 pct., jf. dog stk. 2. En eventuel regulering sker med hele fravigelsen. SKAT offentliggør satser for kilometertillægget/-fradraget.”

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen angår for Højesteret, om det var med rette, at skattemyndighederne ved fastsættelse af afgiftsgodtgørelsen for den pågældende KIA Carnival MPV Camper LX foretog fradrag for udgiften til køretøjets beboelsesindretning. Sagen angår endvidere, om det fradrag for antal kørte kilometer over det normale, som skattemyndighederne foretog ved bedømmelsen af kø-

retøjets skønnede restværdi på udførselstidspunktet, er foretaget i overensstemmelse med de dagældende regler.

Om der ved fastsættelse af afgiftsgodtgørelsen skal foretages fradrag for udgiften til køretøjets beboelsesindretning

Af de grunde, som landsretten har anført, tiltræder Højesteret, at skattemyndighederne ved fastsættelse af afgiftsgodtgørelsen med rette har foretaget fradrag for udgiften til køretøjets beboelsesindretning. Det bemærkes herved, at det fremgår af forarbejderne til den tidligere gældende regel om en afgift på 60 pct. for køretøjer som det foreliggende, at størrelsen af denne afgift skønnedes at udligne afgiften af den særlige beboelsesindretning (Folketingstidende 1989-90, tillæg A, sp. 1329). Det fremgår endvidere af forarbejderne til lovændringen i 2007, hvor den gældende afgiftsregel blev indført, at den foreslåede regel om, at der betales registreringsafgift efter samme takst som for almindelige personbiler, men således at der kan ses bort fra udgiften til beboelsesindretningen, nøje ville svare til intentionen bag den hidtidige 60 pct.-regel (Folketingstidende 2006-07, tillæg A, s. 7842).

Om beregning af fradrag for kilometerstand

Yupex Trading A/S har anført, at det følger af ordlyden af § 10 i den dagældende bekendtgørelse om værdiansættelse af motorkøretøjer mv. (bekendtgørelse nr. 230 af 22. marts 2006), at der kun kan foretages fradrag i det pågældende køretøjs afgiftspligtige værdi for antal kørte kilometer ud over det normale for så vidt angår den del af afvigelsen, som overstiger 10 pct. Det må imidlertid lægges til grund, at skattemyndighederne efter fast praksis har anvendt reglen således, at der foretages fradrag for hele afvigelsen, såfremt den overstiger 10 pct. Da det endvidere må lægges til grund, at hele afvigelsen fra det normale antal kørte kilometer – ikke kun den del, som overstiger 10 pct. – normalt vil have indflydelse på køretøjets værdi, finder Højesteret, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte skattemyndighedernes skøn, hvorefter der ved vurderingen af køretøjets værdi er lagt vægt på hele afvigelsen fra det normale antal kørte kilometer.

Yupex Trading har endvidere anført, at det følger af skattemyndighedernes faste praksis som udtrykt i Juridisk Vejledning, at værdifradrag for antal kørte kilometer ud over det normale som udgangspunkt ikke må medføre, at prisen bliver lavere end for et tilsvarende køretøj, som er et år ældre, medmindre kilometerafvigelsen er ekstrem, hvilket den efter Yupex Tradings

opfattelse ikke er i dette tilfælde. Højesteret bemærker, at den påberåbte retningslinje efter sin ordlyd alene anvendes som et udgangspunkt i forbindelse med den samlede vurdering, der skal foretages, og Højesteret tiltræder herefter, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte skattemyndighedernes skønsmæssige vurdering af kilometerafvigelsens betydning for køretøjets værdi.

Herefter og i øvrigt af de grunde, som landsretten har anført, tiltræder Højesteret, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte skattemyndighedernes skøn med hensyn til, hvor stort et fradrag i det pågældende køretøjs afgiftspligtige værdi, der skulle foretages på grundlag af en samlet vurdering af køretøjets kilometerstand, vedligeholdelsesstand, forbedringer og øvrige beskaffenhed.

Konklusion

Højesteret stadfæster herefter dommen.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for Højesteret skal Yupex Trading A/S betale 25.000 kr. til Skatteministeriet.

De idømte sagsomkostningsbeløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afgivelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.